

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci žalobce: **L.K., nar. „X“, bytem „X“, právně zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem** se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 8. 12. 2014, č.j. KrÚ 77307/2014/ODSH/14,**

t a k t o :

- I.** Žaloba se zamítá.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo jako opožděné podle ustanovení § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Svitavy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 16. 4. 2014, č.j. 19832-14/OD-bim/6784-2013, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle části třetí, hlavy II., dílu 1. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), přičemž žaloba byla podána včas ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s.ř.s.

Žalobní body:

Žalobce sporuje zákonnost posouzení podaného odvolání jako opožděného, které bylo podáno dne 30. 9. 2014. Žalobce namítá neúčinnost doručování jeho zmocněnci v průběhu správního řízení, když tento v podaném odporu požádal o doručení na el. adresu obecny@zastupce.eu. Písemnost však byla vypravena na el. adresu obecny@zastupce.eu, tj. na odlišnou adresu. Žalobce proto tvrdí, že bylo doručováno v rozporu s ustanovením § 19 odst. 8 správního řádu. Žalobce se o vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně dozvěděl až z vyrozumění Městského úřadu Svitavy ze dne 24. 9. 2014. Žalobce poukázal na údajnou nutnost doručovat na el. adresy obsahující diakritiku na stránky Ministerstva průmyslu a obchodu <http://www.mpo.cz/dokument66976html> a na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 28A 19/2014- 24 ze dne 15. 1. 2015 a rovněž na závěr č. 86 zasedání Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu, podle kterého nemůže nesprávné doručování vést k uplatnění fikce doručení. Závěrem uvedl, že zamítnutí odvolání jako opožděného podání vnímá jako obstrukční jednání ze strany žalovaného.

Žalobce proto navrhl zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že správní orgán prvního stupně učinil neúspěšný pokus na uvedenou el. adresu s diakritikou a teprve následně doručoval na el. adresu bez diakritiky a dále pro neúspěch takového pokusu prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce. Žalovanému je známo, že uvedený zmocněnec komunikuje se správními orgány z el. adresy „X“, nikoliv z el. adresy s užitím diakritiky, na níž se dožaduje doručování (např. sp. zn. nadepsaného krajského soudu 61A 22/2014), což dle žalovaného svědčí spíše o účelovosti jednání ze strany zmocněnce žalobce.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 20. 12. 2013 byl žalobci doručen příkaz ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Dne 27.12.2013 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena plná moc ze dne 26. 12. 2013 udělená zmocněnci žalobce, panu P.K. Dne 31. 12. 2013 byl správnímu orgánu prvního stupně doručen odpor, v němž byl uplatněn požadavek zmocněnce žalobce na doručování písemností na el. adresu obecny@zastupce.eu s výslovným ujištěním, že el. adresa je uzpůsobena pro příjem podání podle správního řádu. Předvolání k ústnímu jednání bylo zasíláno na el. adresu bez diakritiky a pro nepotvrzení podle § 19 odst. 8 správního řádu na adresu trvalého bydliště zmocněnce žalobce. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 16. 4. 2014 bylo rovněž doručováno na el. adresu bez diakritiky, ačkoliv z obsahu správního spisu, a to z e-mailové zprávy (čl. 38 spr. spisu) je zjevné, že oprávněná úřední osoba Miloš Brichta požadoval odeslání rozhodnutí na el. adresu obecny@zastupce.eu, avšak z „rozbalené zprávy“ vyplývá (čl. 40 spr. spisu), že rozhodnutí bylo odesláno na el. adresu bez

diakritiky. Následně bylo rozhodnutí doručeno prostřednictvím držitele poštovní licence zmocněnci žalobce na adresu jeho trvalého pobytu, když dne 23. 4. 2014 byla zásilka připravena k vyzvednutí a byla zanechána výzva a poučení, zásilka však byla po uplynutí úložní doby zaslána zpět, neboť na uvedené adrese sídlí městský úřad a adresát zde nemá zřízenou schránku. Dne 30. 9. 2014 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno odvolání žalobce s tím, že na základě vyrozumění o nedoplatku se žalobce dozvěděl o vydání rozhodnutí, podal proto odvolání do „neoznámeného rozhodnutí.“

Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 12. 2014 bylo dovolání zamítnuto jako opožděné podle § 92 odst. 1 správního řádu, s tím, že žalovaný uvedl, že správní orgán prvního stupně doručoval svoje rozhodnutí na el. adresu obecny@zastupce.eu, z důvodu nesprávné diakritiky el. adresy a následně pro nepotvrzení přijetí zprávy postupoval podle § 19 odst. 8, jako by zmocněnec žalobce o doručování na el. adresu nepožádal, tedy bylo mu doručováno na adresu trvalého bydliště, přičemž rozhodnutí bylo doručeno fikcí dne 6. 5. 2014, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nabylo právní moci dne 22. 5. 2014, proto podané odvolání dne 30. 9. 2014 bylo posouzeno jako opožděné.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.), a to při jednání soudu bez účasti žalobce a jeho právního zástupce (důvodu uvedeny v protokolu o jednání).

Krajský soud doplnil dokazování o vyjádření České pošty, s.p. - Certifikační autorita PostSignum ze dne 5. 5. 2015, o vyjádření certifikační autority elidentity a.s. ze dne 19.6.2015 a o vyjádření První certifikační autority, a.s. ze dne 20. 7. 2015, z nichž vzal za prokázané, že k el. adrese obecny@zastupce.eu nebyl vydán uvedenými certifikačními autoritami (akreditované certifikační autority dle seznamu vedeného Ministerstvem vnitra ČR - dostupný na web. stránkách MV ČR) žádný kvalifikovaný certifikát, který je třeba k potvrzení přijetí el. zprávy podle § 19 odst. 8 správního řádu.

Právní úprava doručování je upravena ve správním řádu. Podle ust. 19 odst. 3 správního řádu, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu. Uvedené ustanovení však nelze vykládat tak, že v případě sdělení požadavku účastníka na doručování písemností na jím udanou el. adresu, je správní orgán bez dalšího povinen takovému požadavku vyhovět. **Tedy, nelze dovodit, že na doručování na el. adresu je právní nárok. (Obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, č.j. 4 As 76/2015-37: „[30] Závěrem je třeba zdůraznit, že samotné doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není spojováno s přijetím předmětného e-mailu zmocněnkyní stěžovatele, nýbrž s následným doručením tohoto rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Pokus o doručení prostřednictvím veřejné datové sítě ve smyslu § 19 odst. 8 správního řádu je projevem vstřícnosti veřejné správy a může být účastníku řízení odepřen, vylučuje-li takové doručování zákon nebo povaha věci (srov. § 19 odst. 3 správního řádu). Doručení písemnosti tímto způsobem je vázáno na součinnost příjemce písemnosti.“).** Dojde-

li správní orgán k závěru, že takový požadavek účastníka řízení k urychlení řízení přispět nemůže, ale je např. motivován snahou účastníka zpomalovat celý proces, bude mu doručovat standardním způsobem (viz Vedral, J., Správní řád, komentář, nakl. BOVA POLYGON Praha, 2006, str. 164). Správní řád nestanoví výslovnou povinnost správního orgánu o tomto požadavku účastníka řízení uvědomovat. Byť se v obecné rovině krajský soud ztotožňuje s právním názorem vysloveným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2015, č.j. 9 As 60/2015-42 [34], podle kterého je správní orgán povinen sdělit účastníku řízení, že mu nebude na jím uvedenou el. adresu doručovat a z jakých důvodů, má krajský soud za to, že na daný případ tento právní názor nedoléhá, a to právě z toho důvodu, že je opřen o zásadu součinnosti správního orgánu s dotčenými osobami zakotvenou v ustanovení § 4 odst. 3, 4 správního řádu, tedy jeho cílem je šetřit procesní práva účastníků řízení a umožnit jim uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Avšak v daném případě ze skutkových okolností níže rozvedených (absence zaručeného el. podpisu u akreditované certifikační autority Ministerstvem vnitra ČR, možnost použití el. adresy bez diakritiky, komunikace se správními orgány z jiné el. adresy) nelze dospět k závěru, že by se jednalo o snahu směřující k urychlení správního řízení či jiného oprávněného zájmu, proto takový postup zmocněnce žalobce nemohl na straně správního orgánu založit povinnost součinnosti dovozovanou z ustanovení § 4 odst. 3, 4 správního řádu.¹

Ohledně povinnosti doručovat na el. adresu obsahující diakritiku se krajský soud řídil aktuální judikaturou Nejvyššího správního soudu. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 7. 2015, č.j. 8 As 55/2015-26 (rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz), povinnost doručovat na el. adresu není ve smyslu ustanovení § 19 odst. 3 správního řádu absolutní: „Povinnost správního orgánu doručovat na elektronickou adresu sdělenou účastníkem dle § 19 odst. 3 správního řádu z roku 2004 není absolutní. Jestliže písemnost nelze z objektivních technických důvodů, které zjevně nejsou dočasného či nahodilého charakteru, vůbec odeslat, je možné doručit písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal (§ 19 odst. 8, 9 správního řádu). Uvedené nezbavuje správní orgán povinnosti vést správní spis způsobem, z něhož budou jasně seznatelné důvody, pro něž nebylo možno písemnost odeslat.“ V uvedené věci Nejvyšší správní soud dále vyslovil:² „Nelze ostatně nevyjádřit podiv nad tím, že elektronickou adresu obsahující diakritická znaménka zvolila právě osoba vystupující v řízení před správními orgány jako zástupce účastníků, u níž se předpokládá, že ji budou doručovány písemnosti ze strany různých správních orgánů, jejichž úroveň technické vybavenosti a dostupnost moderních technologií či programů může být často zcela odlišná.“

Ve věci, v níž rozhodoval Nejvyšší správní soud, se jednalo o obdobný případ, kdy se nepodařilo vůbec odeslat zprávu na el. adresu s uvedením diakritiky. V dané věci, která je předmětem žaloby, je přitom obsahem správního spisu prokázáno, že se správní orgán pokusil o odeslání (viz e-mail oprávněné úřední osoby k odeslání na adresu s diakritikou), nicméně z důvodu chybného formátu z pohledu programového vybavení správního orgánu prvního stupně - obsazení diakritiky - k odeslání nedošlo a zpráva byla proto odeslána alespoň bez diakritiky, když ovšem, jak je nutno dát v této dílčí námitce za pravdu žalobci, se již jedná o zcela jinou el. adresu. Krajský soud má tak obsahem správního spisu za prokázané, že z objektivních důvodů nebylo odeslání el. zprávy na uvedenou el. adresu s diakritikou možné,

¹ Postupy osoby P.K. jako zmocněnce účastníka správního řízení o přestupku byly důkladně zhodnoceny v rozsudku nadepsaného krajského soudu ze dne 25. 11. 2015, č.j. 52 A 13/2015.

² Obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 10. 2015, č.j. 2 As 102/2015-26.

proto k němu nebyl správní orgán prvního stupně povinen. Krajský soud znovu opakuje, že ustanovení § 19 odst. 3 správního řádu, nezakládá právo na doručování na el. adresu, přičemž nadto, jak bylo prokázáno při jednání soudu, uvedená el. adresa obecnny@zastupce.eu není opatřena zaručeným el. podpisem na základě kvalifikovaného certifikátu přiděleného některou z certifikačních autorit akreditovaných Ministerstvem vnitra ČR, tedy jsou dány důvodné pochybnosti o tom, že by doručování na uvedenou el. adresu vůbec mohlo a mělo přispět k urychlení správního řízení, což je primární cíl takového postupu v doručování, jak stanoví § 19 odst. 3 správního řádu, když se žalobce v žalobě ani zmocněnec ve správním řízení nevyjádřil k tomu, jakým způsobem by potvrzení el. zprávy na uvedené el. adrese ve smyslu ustanovení § 19 odst. 8 správního řádu, potvrzoval. Krajský soud nepřehlédl, že se správními orgány zmocněnec žalobce komunikuje z jiné el. adresy bez použití diakritiky, a to z el. adresy „X“ (např. podání dovolání). Měl-li tedy zmocněnec žalobce na mysli skutečně zrychlení správního řízení, pak mu nic nebránilo, aby uvedl pro doručování právě posledně citovanou el. adresu, která zjevně pro absenci diakritiky nezpůsobuje potíže při doručování. To však neučinil.

Podle § 19 odst. 9 správního řádu, pokud nebylo možno doručit písemnost doručovanou na elektronickou adresu adresáta podle odstavce 3 nebo 8, protože se datová zpráva vrátila jako nedoručitelná, učiní správní orgán neprodleně další pokus o její doručení; bude-li další pokus o doručení neúspěšný, doručí písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. V dané věci se však jednalo o zcela jiný případ, na který povinnost opětovného pokusu o doručení nedopadá, neboť el. zprávu se vůbec nepodařilo odeslat.

Jestliže tedy správní orgán prvního stupně nebyl povinen se pokusit o doručení svého rozhodnutí na uvedenou el. adresu s diakritikou, nemohlo se jednat o vadu řízení, a jestliže doručoval svoje rozhodnutí zmocněnci na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce prostřednictvím držitele poštovní licence, pak bylo doručováno v souladu s uvedeným ustanovením § 19 odst. 4, 8 správního řádu. Podle § 19 odst. 4 správního řádu, se do vlastních rukou adresáta doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba. Ustanovení § 72 správního řádu, upravuje oznámení rozhodnutí. Tedy je zjevné, že rozhodnutí muselo být doručeno do vlastních rukou zmocněnce žalobce. Podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo doručeno zmocněnci žalobce P.K. na adresu jeho trvalého pobytu tzv. fikcí doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu, dne 6. 5. 2014 (úterý), když dne 23. 4. 2014 byla zásilka připravena k vyzvednutí a byla zanechána výzva a poučení. Od 7. 5. 2014 je proto třeba počítat lhůtu 15 dnů k podání odvolání podle § 83 odst. 1 správního řádu. Ta uplynula dnem 21. 5. 2014 (středa). Pokud tedy žalobce podal odvolání dne 30. 9. 2014, pak bylo odvolání podáno zjevně opožděně. Žalovaný proto postupoval v souladu se zákonem, když odvolání jako opožděné podle § 92 odst. 1 zamítl.

S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že podaná žaloba je nedůvodná, a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Náklady řízení:

O nákladech řízení pak soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy neúspěšný žalobce neměl na náhradu nákladů soudního řízení právo a úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 16. prosince 2015

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Pichová